

l'entrevista

altres. I això ho veiem en el desenvolupament del projecte d'El Xiprer, que està mobilitzant tantes persones. També en la resposta que avui la societat està donant amb tantes oenegés, associacions i grups que van sorgint.

Com s'imagina o quin Hospital li agradaria que tingués la ciutat de Granollers en els pròxims anys?

Doncs un hospital que no tingués tantes llistes d'espera, amb més metges i menys ràtio de malalts per cap, on els metges no anessin tan enfeïnats per poder atendre tothom amb més temps. Tot i això, estem molt contents del tarannà, l'atenció mèdica, l'acollida, el menjar, la neteja... Veiem moltes coses admirables que ens donen seguretat i confiança.

LA CONTRA: preguntes curtes, respostes breus

Plat preferit?

Les amanides.

Platja o muntanya?

Muntanya.

Primavera, estiu, tardor o hivern?

Primavera.

Una afició?

Cuinar.

Un esport?

Caminar.

Un llibre?

Camí cap al silenci, de l'Esteve Humet.

Una cançó?

Qualsevol nit pot sortir el sol, del Jaume Sisa.

Què detesta?

Les mentides.

Per acabar, un somni...?

La pau.

el tema

La Unitat de Cures Pal·liatives celebra el seu 20è aniversari

L'equip editorial de la nostra revista m'ha demanat unes ratlles per ressaltar la celebració dels primers 20 anys de funcionament de la Unitat de Cures Pal·liatives i, en aquesta ocasió, ho vull fer personalment i com a agraïment a totes aquelles persones que han fet possible el bon desenvolupament dels objectius de la unitat.

Va ser el mes de juny de 1997 quan la Direcció General i la Direcció Mèdica de l'FHAG em van proposar fer el projecte i el pla funcional de la Unitat de Cures Pal·liatives, a instàncies de la directora d'Infermeria d'aleshores, Dolors Casacuberta, per a qui vull tenir el primer record, ja que sempre he pensat que sense la seva intervenció, el projecte no hauria tirat endavant en aquells moments.

Durant el mes de juliol següent, i de forma intensiva, juntament amb la Teresa Riera, com a cap d'infermeria del Servei de Geriatria, vam treballar en el pro-

jecte, que va ser efectiu a partir del 17 de setembre de 1997.

Vull recordar i destacar, que en el procés de selecció de l'equip d'infermeria, que és per a mi l'element cabdal en el funcionament d'una unitat de cures, vaig poder participar-hi activament i crec que aquest fet ha estat bàsic per a l'excel·lent funcionament de la unitat al llarg dels anys, ja que 20 anys després, un 50 % de l'equip és el mateix de l'inici, fet que ha garantit un continuïtat assistencial al llarg dels anys.

Als inicis l'equip el formaven la infermera per torn, amb l'auxiliar clínica, el metge responsable i els primers anys vam poder gaudir de la col·laboració de na Dolors Sitges, com a agent pastoral de salut, que, a més de la seva tasca, va assumir el seguiment del programa de dol.

Durant el curs 2001/02, arran d'una col·laboració amb l'Associació Espanyola de Lluita Contra el

Càncer (AECC), es va incorporar la figura del psicòleg a la unitat. Es tractava d'una col·laboració de vuit hores a la setmana. La primera psicòloga de la unitat va ser Vanessa Aresté a qui va substituir posteriorment Valérie Buscemi. Des de l'any 2008, i gràcies a la Fundació La Caixa, disposem de la col·laboració de l'equip de psicòlogues de l'EAPS de Creu Roja Barcelona, amb les persones de Marta López i V. Buscemi, que es complementen durant els caps de setmana amb les seves companyes Sílvia Crespo i Olga Bosch. I parlant de cobrir els caps de setmana, no em descuido de tots els companys i companyes del Servei de Geriatria, que en les seves guàrdies han tingut cura dels malalts ingressats a la unitat, i entre ells vull esmentar el Dr. Agustí Guillén, el qual des del mes d'abril assumeix l'atenció mèdica de la unitat.

Durant aquests anys, l'equip de Fisioteràpia del C. S. S. Adolfo Montaña, amb Mercè Miralles i Montse Hurtado, i l'equip de